

LA NORDAMERIKA

Esperanto- Revuo

Vokas Pitsburgo!

4-5-6-7 Julio

Venu do amase

Parolante kun la mondo

JUNIO • 1963

NORDAMERIKA ESPERANTO-REVUO

vol. 11, no. 4

51 Primrose St., Moonee Ponds, Victoria, Aŭstralio

DONALD BROADRIBB, Redaktoro

La Nordamerikan-Esperanto-Revuon (fonditan en 1953) eldonas la Esperanto-Ligo por Norda Ameriko, landasocio de la Universala Esperanto-Asocio kaj partoprenanto en la programo "Popoloj-al-Popoloj."

Kotizoj: abono kostas \$3.00, donacabono kostas \$2.75 (tri por \$5.00). Membreco simpla kostas \$5.00, kaj inkluzivas abonon. Aliaj kategorioj de membreco estas: subtenanta, \$10.00; patrona, \$20.00; viva, \$100.00; kombinita membreco por geedzoj, \$7.00.

Adreso: ĉien por la Ligo, informpetojn, kotizojn, kc., sendu al la Esperanto League for North America, 808 Stewart St., Meadville, Pennsylvania. Komunikojn por la Revuo, sendu al la redaktoro ĉe la adreso de la Revuo.

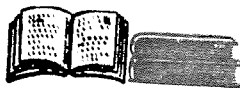
Oficistoj de E.L.N.A.: Prezidanto, David Richardson, R.F.D. Box 81, Eastsound, Washington. Vicprezidanto, Charles Peterson, 8314 E. Florence, Downey, California. Sekretario, Conrad Fisher, 808 Stewart St., Meadville, Pennsylvania. Kasisto, John Futran, 601 West 164th St., New York 32, New York. Membroj de la Estraro: Armin F. Doneis, Sr., P.O. Box 105, Pharr, Texas. Thomas A. Goldman, 7008 Millwood Rd., Bethesda 14, Maryland. Dorothy Holland, 1976 Greenview Drive, Fayetteville, Arkansas. Frans J. Jagher, 2736 Locust Dr., Bridgeville, Pennsylvania. James Lieberman, 24 Claflin Rd., Brookline 46, Massachusetts. Paul Nace, 1410 Ray Rd., Hyattsville, Maryland. Catherine Schulze, 410 Darrell Rd., Hillsborough, California. Roan Orloff Stone, 504 N. 5th St., Gallup, New Mexico. Martha Walker, 2846 Monticello Road, Napa, California.

Fakoj de la Ligo: Inform-Sekcio, ĉe Thomas A. Goldman, 7008 Millwood Rd., Bethesda 14, Maryland. Aŭd-vida Sekcio, ĉe H. K. Ver Ploeg, 1908 E. 8th Ave., Spokane 32, Washington. Libro-Servo, Esperanto League Book Service, Esperanto League. Administracio de la Revuo, ĉe Francis Helmuth, 5615 Beaumont Avenue, La Jolla (San Diego), California.

Anoncoj: korespondanoncojn la Revuo presas senpage. Tarifo por aliaj anoncoj, kaj por reklamoj: \$10 por plena paĝo, \$6 por $\frac{1}{2}$ paĝo, \$4 por $\frac{1}{4}$ paĝo, \$2.50 por $\frac{1}{8}$ paĝo; aŭ 15 cendoj por unukolona linio. Sur la ekstero de la malantaŭa kovrilo, anonco kostas 50% pli.

Artikolojn kaj Librojn Recenzotajn sendu al la redaktoro, Donald Broadribb, 51 Primrose St., Moonee Ponds, Victoria, Aŭstralio. Kalkulu 4 tagojn por aera postsendo, 6 semajnojn por mara poŝto. Ĉiu materialo por difinita numero devas atingi la redakcion antaŭ la 1a de la antaŭa monato.

Nia Kovrilo: H. K. Ver Ploeg, direktoro de la aŭd-vida fako de ELNA.

NOVAJ LIBROJ

La Unua Vojaĝo, de Mi Hu. Eld. Anshe Haarec, Adama, 1973. 348 p., broŝ. 15 ilustraĵoj tutpaĝaj, kaj desegnaĵoj en la teksto. Prezo: kvin steloj.

Estas malfacile recenzi libron de tiel konata esperantisto kaj mondheroo. Supozeble la redakcio petis min prepari la recenzon, ĉar mi partoprenis la ekspedicion, kaj tial pli bone ol la plej multaj povas taksi la valoron de la verko. Sed estas ĝenerale sciata, ke inter la aŭtoro kaj mi ekzistas kelka manko de reciproka simpatio, do eble mia objektiveco pridubeblas.

Tamen, negrave ĉu aŭ ne mi estas la plej kompetenta recenzisto por la libro, mi sentas bezonon averti la legantojn pri ĉi tio: **La Unua Vojaĝo** estas danĝera libro, kaj gravas ke oni estu avertata pri ĝi.

Unue — kvankam ne plej grave — estas, ke ĉie en la 348 paĝoj Hu klopodas prezenti la ekspedicion kvazaŭ grandiozan sukceson. Tia ĝi ne estis. Ĝi estis la plej granda fiasko kiun nia civilizacio renkontis ĝis nun, kaj sekvi lian konsilon (sur paĝo 346) povus okazigi tragedion laŭ skalo neniam antaŭ vidita.

Ĉu nia homaro nenion lernis, post la kolonizado de la Amerikoj? Ĉu nia homama sento neniom pligrandiĝis, post la buĉado de indiĝenoj en la Suda Maro? Ĉu estas koncepteble, ke en ĉi tiu moderna kaj "kristana" mondo, iu serioze sugestus ke 15,000,000 personoj estu sendataj al tiu trunkvila, paca, kaj (laŭ nia vidpunkto) subevoluinta loko por sklavigi la loĝantojn kaj detrui la kulturon tie? Ĉu estas koncepteble, ke la U.N. ne nur serioze konsiderus la proponon, sed eĉ nomis komisionon por prepari la praktikajn detalojn de ĝia efektiveco? Kiel voĉo krianta en la dezerto, mi avertas, mi alvokas, mi petegas: pensu, kion vi faras???

Jes, Mi Hu prezentas la aferon laŭ aliaj terminoj. Li ne parolas pri sklavigo, sed pri "amasoj da laboremuloj, kiujn eĉ pagi oni ne devas." Li ne parolas pri detruo de kulturo, sed diras ke "estas eĉ nia kristana devo, levi tiujn ulojn el ilia marĉeca ekzisto; instrui ilin laŭ la normoj ĉie akceptitaj. Kaj se, komence, estos necese kvazaŭ trudi nin al tiuj, kiuj ankoraŭ ne komprenas nian celon, ili tamen nin dankos poste." Vidante tiajn frazojn en libro el 1498, ni ridetus. Kial ni ne povas egale klare vidi la nuntempon?

Mi diras ke la libro de Mi Hu estas danĝera. Ĝi estas danĝera, ne ĉar ĝi mensogas pri faktoj: ĉi tio estas direnda, la libro ĉie skrupule prezentas faktojn; sed ĉar ĝi per sia interpreto de la faktoj tiel trompe prezentas la situacion. Oni diras, ke la Readers Digest planas prezenti la libron en kondensita formo, en sia julia numero. Tial estas grave, ke jam nun oni sciu pritaksi ĝin.

Bone, do: ni kvar (Mi Hu, mi mem, Robert Rosenmill, kaj Jean Affaires) partoprenis la ekspedicion al Marso. El la kvar, Robert mortis. **La Unua Vojaĝo**, sur p. 178, objektive raportas lian morton. Bando da indiĝenoj atakis nin, kaj mortbatis Robertson dum li brave klopodis defendi nian ŝarĝaŭton. Kion tamen ne diras la aŭtoro, kaj tion oni devas scii, estas ke la indiĝenojn kuragiĝis kaj helpis Jean Affaires: jes, tiu sama Jean Affaires kiu estas lasita sur Marso kiel administranto de la tera kolonio, kaj al kiu lastatempe donis la Nobelkomitato sian pacpremion! Tiom la mondo scias pri la vera historio de la ekspedicio.

Robert mortis, ĉar li aŭdacis kontraŭstari la planojn de Hu kaj Affaires. Jam de la unua momento, kiam ni eliris la raketon kaj metis

niajn piedojn sur la firman, fekundan grundon de Marso; jam de la momento, kiam Robert trovis ke la atmosfero enhavas sufiĉan oksigenon por facila spirado; jam de la momento, kiam Affaires rimarkis la vastajn kampojn da greno kaj la metalriĉajn grundojn; jam de tiuj momentoj, nin obsedis nur unu penso — kia neimageble perfekta loko por tera kolonio, al kiu ni povus transsendi la malsatajn milionojn, pri kiu povus amike kunlabori la malamikemaj nacioj de la tero.

Jes, nin ĉiujn tiu penso obsedis. Mi Hu prave, kaj bele, priskribas tiun unuan tagon, en sia dua ĉapitro. (La unua ĉapitro estas nur enkonduko.) Kaj ne malplej Robert entuziasmis. Sed post nelonge, indiĝeno aperis. Tio devus averti nin pri nova komplikigo, sed mi konfesas ke el ni, nur Robert konceptis la moralan problemon. Li estis amatora lingvisto, kaj tuj volis studi la indiĝenan lingvon. Ke li, kaj ni, malsukcesis, estas sendube nur pro la diferenco inter la tera kaj marsa kulturo, kaj certe ne pro manko de klopodado nia.

Mi menciis, ke la specimenoj de marsa lingvo donitaj en **La Unua Vojaĝo** (apendico a) ne estas senescepte ĝustaj. Mi supozas ke temas pri preseraroj. Mi zorge reaŭskultis la magnetofonbendojn, kaj sur paĝo 347, supre, la unua linio nepre tekstas "ubanorekdrobroselemosimufafalenu." Mi ne enmetas la super- kaj sub-signojn uzitajn de Hu, pro la presproblemo. Hu diras, ke ni tute ne scias ĝian signifon. Tio estas nur parté vera: la marsano, dirante tion, estis ekzamenanta nian ĉielatlason, kaj mi estas certa, ke li volis iel komenti pri ĝi.

Evidentiĝis, ke la indiĝenoj loĝas sur la tuta globo. Denove, Hu pravas, raportante ke ĉe ili koncepto pri grupo aŭ pri komuna posedo ne ekzistas. Ĉe ili, nur privata posedo ekzistas, kaj sekve nenio simila al tersenca "tribo" aŭ "komunumo" aŭ "nacio" aŭ eĉ "gento" ekzistas. Hu utiligas tiun fakton, por pravigi sian deziron establi teran regadon tie. "Car ne ekzistas grupoj aŭ triboj, ni

neniel konfliktus kontraŭ jam establitaj moroj. Car nur individua posedado okazas, preni kiel komunan posedadon por la tero la tutan planedon, kaj la diversajn partojn doni al teraj grupoj neniel ŝanĝus por la marsanoj la vivkutimojn." Sed kion li ne mencias, estas ke neniu komunumo ekzistas sole el individuoj private posedantaj. Komunumo signifas ke individuoj fordonas iujn rajtojn al la grupo, kaj tio nepre ŝanĝus la kulturon.

Vidu kiel logike Hu prezentas sian argumenton: la marsanoj ne havas reĝon, do establi administranton ne ĝenus ilin. Li eĉ ekaplikis tion, lasante Jean Affaires tie. La luksa vivo, kiun sendube neniu havas Jean Affaires sur Marso, estas facile imag-ebla. Li povas altrudi impostojn, kaj ilin uzi por si mem . . . ĉar ĉio estas nova por ili.

Tion, do, proponas Hu: sendi, amase, 15,000,000 teranojn al Marso. Tie ili loĝos, ĉiu havos laŭvole grandan nombron da sklavoj ("nepagendajn laboristojn" laŭ Hu). Ĉu aŭ ne la indiĝenoj konscios, ke ili estas sklavoj, — tio ne estas la ĉefa afero. Probable ili ne konscios, unue. Ili ja ne konas monon, aŭ pagon, dunganton, aŭ servadon al komunumo. Sed ni konscias.

Car postuli ke 15,000,000 altevoluintaj teranoj lernu la "sendube primitivan kaj konceptomankan" lingvon de la marsanoj estus "absurde; neniu mense sana persono sugestus tion" ni devigus ke la marsanoj senescepte lernu nian lingvon. Ilia vasta literaturo (kiu ja ekzistas, malgraŭ la asertoj de Mi Hu) estus poreterne perdita, kiel la indiĝenamerikaj. Car ilia sistemo de paca kunvivado, plena respekto al la rajtoj de alia persono, kaj profundkarakterata evoluado (dum la tri semajnoj sur Marso, mi neniam vidis eĉ unu plorantan infanon!) ne konformas al niaj ideoj pri "la komunumo servas ĉiujn, kaj ĉiu servas la komunumon" ni devas do "civilizigi la indiĝenojn, sed ne tro abrupte. Unue, dum kelkaj jardekoj, ili kutimiĝu al nia kulturo. Eble post du aŭ tri generacioj, ilia natura progres-

manko estos sufiĉe malaperinta, por ke ni povu transdoni al ili malgrandan kvanton da aŭtonomeco. Sed ne estas eble, nun, antaŭvidi la tempon, kiam ne neceso ke terano estu la ĉefa administranto.”

Mi Hu deklaras (p. 134) ke ekzistas granda, fervora grupo da indiĝenoj, kiuj entuziasme akceptis nin, kaj laŭeble helpis nin. Jes, tio estas ankaŭ vera. Sed lia raportado kvazaŭ enombrias la fakton, ke tiuj 6 au 7 personoj estis nur tre malgranda parto de la tuto. Ĉiam kaj ĉie oni povas trovi kelkajn korupteblajn homojn.

Mi ne povas fini la recenzon, sen mencio kaj akra protesto kontraŭ ĉapitro 4, en kiu Mi Hu pritraktas min. Estas evidente, ĉar kvankam mi estis unu el la originalaj kvar en la ekspedicio mian nomon ĝis ĉapitro 4 li mencias nur trifoje, ke Hu sentas honton kaj lian konsciencon ĝenas liaj glorcelaj planoj. Li sekve devis fabriki mensogojn, por ĉapitro 4, kiuj ĝiskore ofendus min, se ili ne estus senvalorigataj de la teruro kiun prezentas lia tuta libro.

Nome, en ĉapitro 4, Hu diras ke mi kontraŭas lin kaj liajn planojn, ne pro veraj sentoj pri humaneco kaj moralo, sed pro propra monavido. Li diras ke mi akiris “plurmil kvadratajn kilometrojn da metalriĉa tereno.” kaj timas, ke se la U.N. proprigus por la tero la tutan planedon, mi sekve perdus la eblon fariĝi riĉa ekspluatante la terenon. Kiel en ĉiu versimila mensogo, troviĝas grajneto da vero en lia diro. Estas vere ke mi posedas malgrandan terenspacon sur la planedo. Ĉu metalriĉa, mi ne scias: mi ne estas geologo. La precizajn dimensiojn mi ne scias: ĝin donacis al mi indiĝena amiko, ĉar mi kuracis lian malsanan filon. Sendube estas vere, ke se la U.N. proprigus por la tero la tutan planedon, mi perdus tiun terenon. Sed supozigi, ke tio motivigas miajn protestojn, kaj ne pura humanismo, estas korvunda falsajo.

Dirinte ĉion ĉi, mi devus mencii ankaŭ la bonajn aspektojn de la libro. Ĝi estas la unua publikaĵo en kiu aperas la belaj kolorfotaj faritaj de Hu, kaj la informplenaj desegnaĵoj

de Affaires. Kiu vere volas vidi, kiel aspektas la marsa surfaco, kia homo estas indiĝeno, kc., nepre rigardu tiujn bildojn. Ili valoras la (tre malaltan) prezon de la libro. Ĉapitro 3, en kiu Hu pritraktas la monolitajn monumentojn, kaj la bestaron de la planedo—inter alie la ege amindan katimilan beston kiun ni nomis laŭ la indiĝena nomo Krrrrro, evidente onomatopea nomo—estas valora kontribuo al nia scienca scio.

Sed, malgraŭ tiuj bonaj kvalitoj, la libro estas—kiel dirite—dangera. Pli bone estus, atendi la publiigon de mia volumo “Marso: Nova Espero aŭ Nova Tragedio?” en junio, en kiu la originalaj fotoj faritaj de Robert Rosenmill aperos.

Noto de la redaktoro: la redakcio ankoraŭ ne vidis ĉi tiun libron, kaj do ne povas juĝi la pravecon de la supra tre negativa recenzo. Sed ĉar ni lasas al niaj recenzistoj plenan liberecon de opiniesprimo, ni ĝin presas. Se Sinjoro Hu deziras respondi al la recenzo, ni volonte disponigos al li spacon en nia venonta numero.

Ni utiligas ĉi tiun noton por denove insiste peti, ke eldonistoj sendu al ni duope siajn librojn por recenzo.

—DONALD BROADRIBB.

★ ★ ★

NOVA FINANCA KOMITATO

La estraro de la Ligo decidis establitan financon komitaton, por kontroladi la financon staton kaj funkciadon de la Ligo. Nomitaj al la komitato estas Forrest D. Turner (estro), Julie Regal, Adrian Hughes, kaj Robert Runser. Ĉi tiu komitato laboros kun nia diligenta kasisto John Futran. Cetere, ni uzu ĉi tiun okazon por gratuli S-ron Futran pro lia tre kompetenta plenumado de la kasistaj taskoj (kiuj inkluzivas zorgadon pri la membrolisto kaj kotizpagado). Ni ankaŭ menciu speciale la servon kiun faradas S-ino Dorothy Holland, sendante ĉiumonate avizojn al membroj, kies kotizo baldaŭ repagendos.

David Richardson:

La Rubando, Kiu Parolas

Per la magnetofono eĉ izoluloj aŭdas regule nian lingvon, parolatan en la kvar anguloj de la mondo. Jen ELNA-ano, kiu ebligos tion ankaŭ al vi.

Se vi estas tipa esperantisto, la aŭdado de nia lingvo estas sorĉa afero — precipe, se temas pri eksterlandaj parolantoj. Ĝis la lastaj jaroj, ni en Norda Ameriko ĝenerale havis tiun ĉi sperton nur malofte: vojaĝado al foraj landoj estas multekosta, kaj pro la distanco, plejparte neebblas aŭdi la radioprogramojn esperantajn.

Sed la magio de mallargaj bendoj, kapablaj kapti kaj konservi por ĉiam la sonojn sur ili registritajn, ŝanĝas ĉion ĉi. Hodiaŭ ne ekzistas kialo por esperantistoj, ke ili ne aŭdu regule kaj ofte nian lingvon, kiel ĝin parolas la plej bonaj kaj plej diversaj parolantoj.

Nia membro H. K. ver Ploeg (proncu: ver-PLU), estro de la Aŭda-Vida Fako de ELNA, jam de pluraj monatoj administras novan kaj tre utilan agadon. Oni nomas ĝin "klubo," sed fakte ĝi estas unu el la regulaj servoj de la Ligo, kiun povas partopreni kiu ajn esperantisto en Norda Ameriko.

Jen kiel funkcias ĉi tiu tre uzinda servo. Ĉiu enskribinto, ĉu loka esperanta societo aŭ individua samideano, ricevas ĉiumonate sonbendon, kiu estas konservebla dum tuta monado por uzado. La bendoj daŭras dum unu ĝis du horoj, kaj estas elektblaj el kreskanta kolekto ĉe la hejmo de S-ano Ver Ploeg en Spokane, Washington. Post la unumonata daŭro, oni resendas la bendon, kaj samtempe elektas novan.

La kosto de partopreno en ĉi tiu praktika servo estas vere modesta. Ĉiu "membro" pagas unue dek dolarojn, el kiuj kvin dolaroj estas depono, garantio kontraŭ perdo aŭ difekto de la pruntotaj bendoj. La depono estas resendota, post finiĝo de la membroperiodo, se la membro elektos ne renovigi sian membrecon. La ceteraj kvin dolaroj pagas por la servo dum

unu jaro, do post la unua jaro la jara kotizo estos nur kvin dolaroj. La kotizo estas sufiĉe alta por pagi la efektivajn kostojn de la bendoj kaj poŝtendo, sen konsidero pri la grandaj elspezoj de tempo kaj la funkciigo de la ekiparo, kiu apartenas al S-ano Ver Ploeg.

Membroj de la servo ĝis nun trovigas tra Usono kaj en Kanado. Niaj legantoj en Meksiko estas same invitatataj partopreni, laŭ la samaj reguloj.

Efektive, la tasko registri kaj kopii tiom da individuaj bendoj ĉiumonate okupas multege da horoj, sed S-ano Ver Ploeg ne bedaŭras la tempon, pro siaj grandaj amo kaj fido al Esperanto, kaj al la eblecoj de la "magiaj rubandoj" por proksimigi la popolojn.

La Aŭda-Vida Fako de Ver Ploeg ne koncerniĝas sole pri bendoj, sed ankaŭ pri filmoj, diapozitivaj, ktp. La akirado de tiuj ĉi ankoraŭ daŭras; pli poste oni anoncos liston de la haveblaj materialoj, en la Revuo. La

intenco estas, ke la Fako fariĝu depono por ĉiaspecaj aŭdeblaj kaj videblaj helpiloj por la informado kaj instruado de Esperanto.

Se vi ankoraŭ ne utiligis la magnetofonan servon de la Aŭda-Vida Fako, turnu vin jam nun al ĝia adreso: 1908 E. 8th Ave., Spokane 32, Washington. Vi ricevos plenajn detalojn kaj eĉ malgrandan specimenan bendon.

Ni ne perdu la okazon ankaŭ menci alian, tre ekscitan aspekton de la magnetofonaj bendoj por Esperantistoj. Tio estas la uzado de bendoj por korespondado. Necesas ankaŭ diri ke la nelacigebla sekretario de ELNA, Conrad Fisher, pioniris en tiu kampo de internacia, peresperanta voĉa korespondado, kiun oni ofte nomas "voĉpondado". Certe multaj individuaj esperantistoj en Norda Ameriko jam uzadas siajn magnetofonojn por korespondado. Fisher kaj Ver Ploeg estas ankaŭ membroj de la granda monda organizaĵo "World Tape Pals" (Mondaj Bend-Amikoj), kaj esperas labori ankaŭ en la kadro de tiu grupo por antaŭenigi Esperanton.

"Parolantaj leteroj" oni nomas la bendojn, kiujn oni registras babile por sendi, anstataŭ la kutimajn skribitajn, al siaj korespondantoj. Uzante la plej malgrandan rapidecon kaj ambaŭ trakojn de dutraka bendo, oni povas registri multe pli da teksto ol en kutima letero, sur bendo en bobeno nur tri kolorojn (7½ cm) larĝa. Oni povas aĉeti la bendon jam en skatoleto, kiu servas kiel poŝta paketo.

Magnetofonaj aparatoj estas hodiaŭ tre facile aĉeteblaj. Ili venas en multaj specoj kaj postas kosti de kelkaj dekoj da dolaroj ĝis centoj da dolaroj. Ili haveblas en unutraka (profesia, por radiostacioj kc.), dutraka (la plej kutima), kaj nun kvartraka (stereo) formoj. La plej kutimaj maŝinoj irigas la bendojn laŭ rapideco de 3½ koloroj (9½ cm) en ĉiu sekundo, kaj ankaŭ 7½ koloroj (19 cm) en ĉiu sekundo, sed ankaŭ aparatoj haveblas kun aliaj aŭ kun varieblaj rapidecoj. La aparatoj ankaŭ klasiĝas kiel ne-porteblaj, porteblaj, kaj tre porteblaj.

Tre distraj povas esti la miniaturaj, baterifunkciigeblaj porteblaj aparatoj, ne pli grandaj ol manportebla radioaparato. Per tiaj maŝinoj oni povas registri sonojn de la naturo, aŭ eĉ kaŝe la konversaciojn de preterpasantoj, sonfikojn, ktp. Sed ĝenerale la tono ne estas tiel klara, kaj la bendrapideco ne sufiĉe preciza, kompare kun la pli grandaj modeloj.

Por esperantistoj oni povus rekomendi "porteblan" sed elektran, ne baterian, maŝinon kun almenaŭ du rapidecoj (3½ koloroj = 9½ cm, kaj 7½ koloroj = 19 cm) kaj du trakoj. Tiel oni havas aparaton, kiu sonigas 90% de la bendoj, kiujn faras aliaj esperantistoj tra la mondo. Tia aparato povas kosti inter proksimume \$70 kaj \$170.

Magnetofonojn, bendojn (neuzitajn) kaj diversajn akcesorajn ekipaĵojn oni ofte povas aĉeti favore prete pere de la pluraj perpoŝtaj vendejoj, kies speciala fako estas elektroteknikaj aparatoj. Se iu esperantisto deziras informojn pri tiaj aferoj, inkluzive ekzemple prezojn, adresojn de perpoŝtaj vendejoj, ktp, li povas sin turni al S-ano Ver Ploeg, kiu volonte donos la informojn laŭeble.

Ĉu vi uzos magnetofonon, por ke via esperantista vivo fariĝos pli kontentiga? Nepe.

H. K. Ver Ploeg

Ver Ploeg estas fervora esperantisto depost la dua mondmilito. Es-tante soldato en la usona aerarmeo, li postenis kiel teletajpa komunikisto ĉe flughaveno en la brita kamparo. Ĉar li havis iom da libera tempo dum la dejoraj horoj, kaj volis uzi ilin iamaniere profite, li eklernis la germanan lingvon aŭtodidakte. Sed post unu jaro da pena studado, li trovis, ke li apenaŭ povas legi eĉ la plej simplajn tekstojn en tiu lingvo.

Unu tagon vizitis la ejon, kie li dejoris, oficiro, kiu havis eksterordinaran talenton pri lingvoj: li havis uzeblan konon de 27 da ili, kaj regis flue 8 lingvojn — inkluzive Esperanton. Tiu poligloto ekkonversaciis kun Henĉjo, kiu petis lin rigardi la rezultojn de liaj studoj pri la germana. "Je ĉielo," li diris al Ver Ploeg, "vi bezonas multe da gramatika klerigo. Kial vi ne entreprenu lerni Esperanton?"

Tio estis la unua fojo, kiam Henĉjo aŭdis pri nia lingvo, sed la ideo tiel plaĉis al li, ke li senprokraste anoncis sin ĉe la Brita Esperantista Asocio por koresponda kurso. En Britujo, li lernis, oni dividis la landon en regionojn, kaj ĉiu regiono havas nepagatan instruiston perpoŝtan. Lia instruisto estis samideano nomita Tucker, kiu loĝis en Canterbury.

Henĉjo trastudis du sinsekvajn kursojn pri Esperanto antaŭ ol viziti S-ron Tucker, kun kiu li amikiĝis. Li ankaŭ faris viziton al la kunveno de BEA en Londono, kie li ĝojis konstati, ke post tiel mallonga tempo li efektive povas konversacii en la lingvo. Vizitojn li faris ankaŭ al la kunvenoj de diversaj regionaj kaj lokaj kluboj, kiuj — li raportas kun sentebla bedaŭro — estas ĝenerale multe pli grandaj ol la kluboj en Norda Ameriko.

Ver Ploeg konatiĝis kun pluraj esperantistoj en Birmingham, el kiuj unu estis itala militkaptito, kiu lernis Esperanton — se ne flue, almenaŭ sufiĉe por komprenigi sin — aŭtodidakte, sen helpo, nur pere de itallingva "ŝlosilo"! Tio okazis en 1944, post

la invado de Eŭropo fare de la aliancaj armeoj.

Nelonge post la fino de la milito, do en 1945, Henĉjo estis sendita al nova aerarmea haveno apud Casablanca en Maroko, kie li same dejoradis kiel teletajpa komunikisto. Li tuj konatiĝis kun la tieaj geesperantistoj, kun kiuj li devis paroli nur en Esperanto, ĉar neniu parolis la anglan (escepte du homojn, kiuj ĝin parolis iomete). Li vizitadis la klubkunvenojn kaj multe ĝuis la mirindan amikecon kaj kunulecon de siaj novaj geamikoj.

La marokanoj entreprenis koncerniĝi pri li dum la tuta restado, kaj "ne povis fari sufiĉe por mi." Li memoras, ke ili eĉ "disponigis al mi sekrete armitan berberon por akompani min dum marŝadoj tra la urbo, kiu tiam havis plurajn tre dangeŝajn partojn, tiel ke mi povu vidi tiun tre interesan malnovan urbon en sendanĝereco. Kaj tion mi ja faris plurajn fojojn."

Henĉjo revenis hejmen al Usono iom poste — "hejmo" estis tiam Long Beach, California. Li tuj kontaktis la esperantistojn en tiu urbo kaj helpis konstrui aktivan agadon por Esperanto tie. Dum pluraj jaroj oni instruis klasojn en vesperlernejoj, la publika biblioteko ktp. en la urbo, same kiel en multaj aliaj urboj en la kompare fekunda periodo por nia lingvo tuj post la milito. Tamen, li memoras, ke li bedaŭre konstatis, ke la movado en Norda Ameriko tute ne estas tiel vigla kaj forta, kiel en Eŭropo.

Ver Ploeg iĝis neaktiva ĉirkaŭ 1951. En 1955 li denove kontaktis la movadon kaj estis frapita pro la ŝanĝoj okazintaj dume: precipe la pli maturan kaj efikan rolon de UEA kaj de ĝiaj gvidantoj li notis kun plezuro. Translokiĝinte al Spokane, li komencis instrui Esperanton en vesperaj klasoj kaj eĉ dum unu trimestro instruis klason — laŭ invito de la edukaj instancoj tie — ĉe la Stata Universitato ĉe Cheney, Washington. Dume, kolektiĝis malgranda sed aktiva esperantista rondo de ĉirkaŭ 8 homoj en Spokane.

Sed nun la agado plej kara por nia samideano estas la aŭd-vida servo, kiun li prizorgas por nia Ligo.

Novaj bendoj en la aŭd-vida fako (aldone al la listo aperinta pasintjare): D-ro A. Baur: La kvara nacia lingvo de Svislando. La 42a UK en Marseille, 1957. Ivo Rotkvič: Mortotago de Zamenhof. Ivo Lapenna: La grandeco de D-ro Zamenhof (kun teksto). M. Boulton: De inko al ŝinko (legata de V. Eichholz, kun teksto). V. Eichholz: Vintraj kaj kristnaskaj kantoj (kun teksto). Kantoj de la horo de la Esperanto-Kulturdomo (kun teksto). Muzika vespero en la palaco de belaj artoj. La realeco estas tute alia (teatraĵo prezentita de la Esperanta grupo "La Verda Stelo" en Antverpeno). Eizo Itoo: Mondvojaĝo kaj Japanujo. E. J. Weber: La internacia paco kaj nia pensmaniero. Edmund Privat: Pacaj metodoj de interŝtata kunvivado. D-ro Baur: La persono de Heinrich Pestalozzi. Bartelmus: Klasika arto. La Kaprino de S-ro Segen (de Alphonse Daudet). Herman Wagner: Muzikopromenado tra la mondo. Islanda programo.

DONACOJ AL LA REVUO

de Richard D. Sias, Palto Alto — \$50 kaj al la ĝenerala kaso de ELNA: Donald Harlow (\$2), Marie Wyckoff (\$4), Ernest Schlage (\$4).

DECIDOJ DE LA ESTRARO

(63-VIII) estas malaprobata, sed poste per pli modesta (63-XII) la Estraro unuanime aprobis pli moderan plioftigon de la Revuo, kun po 20 paĝoj.

(63-IX) per dek voĉoj kontraŭ unu la Estraro aprobis ke ĉiu numero de la Revuo enhavu almenaŭ kelkajn paĝojn da anglalingva teksto (maksimume kvar).

63-X) aprobis ke S-roj McClellan kaj Jahger estu komitatestroj de la L.K.K., kaj ke la datoj 4-7 julio, 1963, kaj la Pick-Roosevelt Hotelo servu por nia 11a kongreso en Pittsburgh.

(63-XI) per sep voĉoj kontraŭ kvar malaprobis la eblecon ke prezidanto

aŭ vicprezidanto fariĝu kandidato por iĝi estro de la Estrara Komitato.

(63-XII) aprobis, unuanime, disponigi bazan sumon de \$1000 el la ELNA-kaso kaj \$500 el la Garantia Sumo al la Revuo, por pliofta aperigo de la Revuo, laŭ la bontrovo de S-roj Broadribb kaj Richardson, kun estonta plialtigo de la baza sumo proporcia al la kresko de la membraro. Ĉiuj sumoj specife donacataj al la Revuo ankaŭ destiniĝu por plibonigo aŭ plioftigo.

SE LA REVUO MISTRASFAS VIN

If you are a subscriber, or member, and have not been receiving the Review regularly; or if the Review has not been addressed correctly, would you please notify the circulation manager, Francis E. Helmuth, 5615 Beaumont Ave., La Jolla (San Diego), California? If you are uncertain when your subscription ends, you will find the date printed on the address slip on the back cover of the Review.

Se vi estas abonanto, aŭ membro, sed ne regule ricevadas la Revuon; aŭ se la Revuo estas misadresita, bonvolu atentigi pri tio la adresiston, Francis E. Helmuth, 5615 Beaumont Ave., La Jolla (San Diego), California. Se vi ne estas certa pri kiam via abono finiĝos, vi povas trovi tiun daton presita sur la adreslipilo sur la malantaŭo de la kovrilo de la Revuo.

Sendu ĉiun informon pri loka, regiona, aŭ alia esperanta agado rekte al la Revuo, por helpi plifaciligi la sekretariajn taskojn. La adreso estas Donald Broadribb, 51 Primrose St., Moonee Ponds, Victoria, Aŭstralio, adreso ĉiam trovebla sur la dua paĝo de la kovrilo de la Revuo. Ankaŭ nia prezidanto, David Richardson, peras por la Revuo tiajn informojn, kaj li estas kontaktebla tiucele.

JUNULARO ESPERANTISTA DE NORDAMERIKO

Sendependa organizo aliĝinta al TEJO

KIAL NI EKZISTAS

Ek de la lasta somero, niaj gejunuloj, organizitaj en JEN, krias al ELNA, "Atentu! Ni ekzistas!" Surprize kaj konsternite, ni aŭdas de kelkaj ELNA-anoj la jenan eĥon al niaj krioj: "Kial?"

Huj! Pardonu nin, sammovadanoj. Ni simple supozis ke vi komprenas. Do nun ni difinitive klarigu nian ekzistokialon. La junularo Esperantista havas la samajn karakterizojn kiel la junularo tutmonda: ni volas ĝui la junajn jarojn; ni volas impulse ekagi, ne diskutadi; fari, ne revii; ni naskas ideojn senĉese, ĉiam opinias ilin pli bonaj ol la ideoj de niaj pliaĝuloj, kaj volas tuj esprimi kaj efektivi ilin.

Tiuj karakterizoj estas intimaj, ne-forigeblaj partoj de la juneco, kaj ili estas evidentaj ĉe la ĝisnunaj agadoj de JEN. Ĉe niaj festoj (okazis jam 4), niaj babilado kaj verva vesperivo estas tiaj kiajn tre malmulte da pliaĝuloj aŭ partoprenus aŭ aprobis.

En nia JEN-Bulteno (kiun eĉ maljunuloj rajtas aboni), ni montras ke Esperanto estas uzebla por ĉiaj celoj, ne nur por paroli pri Esperanto mem: ni publikigas tie niajn diversajn sciojn kaj opiniojn pri religio, politiko, socio, ktp., temoj malofte troveblaj en la ĝenerala gazetaro Esperanta. Fakte, komparante la lastajn 3 numerojn de la Revuo kaj la JEN-Bulteno, oni trovas ke 12% de la spaco en la Revuo estas okupita per aferoj ne pri Esperanto, kompare kun 34% en la JEN-Bulteno.

Ankaŭ sur aliaj terenoj la junularo montras sin valora al la ĝenerala movado. La junularo vidis la mankon de tutnacia korespondkurso; do la Esperanto-Klubo de Harvard verkis kurson, reklamas ĝin en naciaj gazetoj, kaj nun havas lernantojn tra Usono. La junularo rimarkis la mankon de konvena materialaro por hejma lernado; do JEN zorgis kunmeti la "Teach Yourself" Esperanto Kit, vendotan tutlande. La junularo sentis kelkajn mankojn ĉe la provizado de

libroj al la nordamerika Esperantistaro; la rezulto: la "Libroservo de JEN", oportune lokita en la urbo Novjorko. En la venontaj monatoj, precipe ĉe la ELNA-Kongreso en Pitsburgo, vi vidos pli da kontribuoj fare de la junularo al la tuta movado.

Sed vi vidos ankaŭ pli da apogo fare de ELNA al JEN. Ĉar samtempe dum la junularo komencas bone kompreni la sintenon de la pliaĝularo, ankaŭ ili ekkomprenas nin, kiel montras la ekzisto de ĉi tiu pago, la kongresrabato donita al JEN-anoj, kaj aliaj favoraj agoj de ELNA. Finfine ni antaŭvidas rapide kreskantan kunlaboradon kaj reciprokan servadon inter niaj du organizoj. Niaj du anaroj restos ĉiam homnature diversaj, sed per tiu diverseco ni kompletigos unu la alian, cele al pli sprita, pli forta, kaj pli efika movado.

FREŜAJ NOVAĴOJ EL JEN!

"Teach Yourself" Esperanto Kit estas preta. JEN ĵus eldonis novan kolekton de lerniloj por anglalingvanoj. El la tuta mondo JEN elektis la plej bonajn materialojn: lernolibron (Teach Yourself Esperanto) el Anglujo, konversacian diskon el Francujo, informlibreton pri la lingvo el Kanado, kaj belajn ekzemplojn de uzata Esperanto el tri aliaj landoj. La prezo de la kompleto estas **favorega**: nur \$4, t.e. 70c **malpli** ol la suma kosto de la apartaj enhavaĵoj. Se vi volas havi aŭ **donaci** ĉi tiun posedindan kompletan, simple sendu \$4 al JEN, 30 Avenue B, New York 9, New York.

Bulteno. La JEN - Bulteno ŝanĝis sian aspekton. Ĝi havas nun pli taŭgan formaton, kaj estas eĉ pli aboninda. Sendu nur \$1 por 1 jaro al S. Cohen, Kasisto; 16 Long Avenue, Allston 34, Massachusetts.

Verkis Jonathan Pool.

Redaktis Humphrey Tonkin.

Children's Esperanto Literature

Most language study is undertaken in school, and while Esperanto seems to present an exception to this fact (the majority of students study in courses sponsored by local Esperanto societies), a growing number of elementary school children in our own country as in others are learning to talk and play in Esperanto. Added to these is a small but growing group of children for whom Esperanto is the native language, the result of marriages between Esperantists. If the present plans for an international convention to require Esperanto in the school systems of a block of countries simultaneously are realized, as seems probable, thousands more will be filling school halls with the sounds of the international language. This, one of the most exciting and significant developments in the language history of the world, presents a major challenge to the Esperanto movement to provide teachers, instruction, and materials.

In the past few years a small flurry of books and booklets for the young have been appearing on the market. Where it was once difficult to find so much as a single picture book, dozens of first grade readers, adventure stories, and the like are now on the market, many of them published by our own Esperanto Press of Oakville, Ontario. The rapid demand for books, and the inability of most Esperanto publishers to keep their books in print, unfortunately limits the number of items available at any one time. One must be on the alert to catch many of the more attractive publications when they are available, such as the lovely **Martin Krpan**, a Yugoslavian fable that appeared only a few years ago with large full page water colors, and all too soon entered the "out of print" lists.

The current U.E.A. book service catalog lists 44 books in its children's division, a number which could no doubt be expanded by 20 or 30 more by reference to other book sellers. Among those still out are the **Japanaj Fabeloj**, one of the most beautiful fairy tale books yet published, and its new companion volume **Ĉeĥoslovakaj Fabeloj**, equally appealing with its familiar yet different pictures illustrating fables that are also strangely familiar, yet strangely different.

Children's stories are, in any language, strongly international. Much more than books for adults they make the leap across national lines without difficulty. Yet probably only in Esperanto can such a cosmopolitan literature be found, even with children's literature.

La Marvirineto, Hans Christian Andersen's charming tale, is now available in a children's edition, newly translated from the Danish and beautifully illustrated. With this must go the new final volume

of the collected tales of H. C. Andersen, published only this spring by Heroldo, soon to be accompanied by a new edition of the earlier volumes. Antoine de Saint-Exupéry's **La Eta Princo**, reviewed below, belongs in every child's library. Written for adults, and printed in an adult-type book ("without pictures or conversations" as Alice would say), but nonetheless a children's classic, Jonathan Swift's **Liliputo** must be mentioned. (However, notice, if you are the kind of parent who objects to certain things in children's stories, that this edition is unexpurgated.) But what about **La Miraklaj Aventuroj de S-ro Longkrurulo**? Or the **Bildlibro Pri Bestoj**? We cannot mention everything here.

Older children, who like an adventure story that is not quite the dull adult sort of thing that their parents relish, can still delight in **La Aventuroj de Marteno Drake**, an excellent choice for the young teenager (or older pre-teen). **La Alaska Stafeto** is also exciting, even if not great literature. **La Junaj Detektivoj**, and **La Naiveco de Pastro Brown** (by Chesterton; out of print, but you might still find a copy somewhere, if you looked hard) cannot go without mention. But we cannot reprint the book list here.

If your child is one of the fortunate ones who are learning Esperanto in school, you would do well to invest in some of these books — or even set up a small lending library of children's Esperanto books, to share with others. If your child is not one of the fortunate ones, a word with your school principal might lead to a course next year.

La Eta Princo, by Antoine de Saint-Exupéry, tr. Pierre Delaire, Esperantista Libro-Klubo "Edelvejso," Orléans, France, 1961. 100p., paper back, \$2.00.

I wish the publisher had not been too stingy to reproduce the drawings in color, but even in black and white they make a delightful book still more delightful. If your child is of the "Alice" or "Winnie the Pooh" age, it will relish the tale of the little prince who lives alone on a tiny asteroid but comes to earth in search of a sheep. An older child will no doubt think it too juvenile, but (as so often happens) the parent will treasure it for his own reading.

The essence of Saint-Exupéry's success is his ability to see the adult world with a child's logic. This gives a refreshing quality to his work.

The Esperanto translation is generally good, and not beyond the child's level of comprehension.

**LA 11a KONGRESO DE ELNA.
SOFIA, BULGARIO
DUQUESNE UNIVERSITY
PITTSBURGH UNIVERSITY**

If that isn't the most mixed-up caption ever used, then I don't know what is. How do all these "things" tie in with Esperanto?

Well, let's start from the beginning. As already known by all readers of NAER, the 11th "Kongreso" of ELNA is held in Pittsburgh (don't forget the "h"!), Pennsylvania, this year. Here, in the "Gate-way" to the west, will be the point of rendezvous of all Esperantists from the North American continent and even from other parts of the world.

Next: Sofia, Bulgaria. Now, wait a minute; Pittsburgh, Pa. and Sofia, "Ba"?? Oh, I see. Both are the location of an Esperanto "Kongreso" this year: ELNA in Pittsburgh; UEA in Sofia!! Now with this year's Esperanto "axis" established, what about Duquesne and Pittsburgh Universities?

We must mention Duquesne first, since here is the H.Q. of the world famous "Tamburitzans", performers of Bulgarian folk music, songs and dances, and the driving force behind the unique Pittsburgh Folk Festival, held every year at Pittsburgh's Syria Mosque. In this impressive cultural manifestation more than two dozen nationality groups from the greater Pittsburgh area participate. Among these are such exotic people as the Carpatho-Russians, the Greeks, the Italians, the Serbians, the Croatians and even the Mexicans (still of Pittsburgh!), Indians (the kind from New Delhi!), the Chinese, the Japanese (by the way, don't forget about Tokyo in '65!), the Israelians, the—well, for fear of running out of paper I better stop right here; but most important for the Pittsburgh Esperantists is the fact, that from a modest display of Esperanto materials during the Folk Festival one year, the progress of Esperanto in Pittsburgh received its most significant impetus.

S O F I O 3-10 VIII 1963

Now, ELNA—Pittsburgh, UEA—Sofia, Duquesne's Tamburitzans. What about "Pitt" then?

Well, the first floor of the beautiful University of Pittsburgh, also known as the Cathedral of Learning because of its unique structure, is dedicated to, and decorated in the traditions of all the nationalities, which have contributed to the cultural, industrial and scientific growth and progress of this true "melting-pot"—Pittsburgh. Oh, yes, there's a Bulgarian room too! (tied in nicely, huh?). And there's also a . . . well, why don't you come and see for yourself?—Either on your way to Sofia for a first siffle at Bulgarian (or nearly any other) culture, or if your budget doesn't permit a trip to Sofia this year, how about spending some pleasant days in the truly international atmosphere of Pittsburgh?

What better background for your annual trip to "Esperantujo" could you possibly find? So why don't you join fellow Esperantists on July fourth right here in Pittsburgh? Yes, why don't you??!!

Everything is ready here. All that's needed is YOU!

**PROGRAM OF THE XI CONVENTION
ESPERANTO LEAGUE OF NORTH AMERICA**

Pick - Roosevelt Hotel, Pittsburgh

Thursday, July 4, 1963

People who arrive early at the Congress will be welcomed at an informal coffee hour at the Pick-Roosevelt Hotel from 7.00 p.m.

Friday, July 5, 1963

- 8.00 a.m.—Registration and distribution of information concerning program, hotel and meetings.
- 9.00 a.m.—Opening of Convention.
- 9.30 a.m.—Business Meeting.
- 11.30 a.m.—Luncheon Break.
- 1.30 p.m.—Business Meeting continued.
- 4.00 p.m.—Evening Break.
- 4.30 p.m.—Audiovisual Entertainment.
- 5.30 p.m.—Dinner Break.
- 8.00 - 9.30 p.m.—Public Meeting.

Saturday, July 6, 1963

- 9.00 - 11 a.m.—Business Meetings.
- 11.00 - 12.00 a.m.—Photographs.
- 12.30 - 2.30 p.m.—Teachers' Workshop and JEN Meeting.
- 1.30 - 5.30 p.m.—Excursion and Sightseeing.
- 7.00 p.m.—Banquet. Presentation by JEN Members.

Sunday, July 7, 1963

- 9.00 - 11.00 a.m.—Final Business Meeting, Ballot Counting.
- 11.30 a.m.—Formal Closing of Congress.

IDENTIFY YOUR CAR TO OTHER ESPERANTISTS

ESPERANTO BUMPER STRIPS

(Solid black printing on green background)

Also can be backed with cardboard to make an inexpensive sign for meeting room door or an Esperanto exhibit.

25 cents each. — 5 for \$1. — Order from

PENINSULA ESPERANTO LEAGUE

410 Darrell, Hillsborough, California

Vladislavo Zygmuntowicz

NJEDZICA RAKONTO

Staras kasteleto
sur Pjenina roko;
estas ĝi Njedzico,
bela, ĉarma loko.

Sube ŝaŭmas akvo
de Dunajco pura;
supre blovas vento
freŝa kaj murmura.

Blankas vertikalaj
muroj de Pjeninoj;
juraĵoj viroj kantas
eĥe al knabinoj.

Antaŭ kvarcent jaroj
la kastelon havis
hungarlanda grafo,
li popolon ravis.

Multe li vojaĝis
ĝis neĝblankaj Andoj,
ĝis plej malproksimaj
de la mondo randoj.

Dum vojaĝoj tiuj
trovis li edzinon
— de inkaaj reĝoj
veran la nepinon.

La legendo diras
ke en Titikako
kuŝas sub la ondoj
oro plena sako.

Kaj statuoj oraj:
dioj, pastroj, reĝoj,
brilaj postamentoj,
oraj tabloj, seĝoj.

Ie en Njedzico
kaŝas sin sekreto:
estas ĝi inkaa
skriboŝnura reto.

Oni serĉis longe,
sed nenion trovis,
kaj dum kvarcent jaroj
solvi ĝin ne povis.

Pasis kvar jarcentoj
kaj la fimilito,
unu viro kredis
je la bela mito.

Li Njedzicon iris,
serĉis sub ŝtuparo,
lia trovo estis
skriba la ŝnuraro.

Snuroj jam tro putraj
por ellegi ion;
do ni ne tro ĝoju,
trovis ni nenion.

Sed sub freŝaj ondoj
de lag' Titikako
kuŝas en sekreto
oro plena sako

Kaj statuoj oraj,
granda la trezoro.
Estu vi bonŝanca,
vin atendas oro.

Njedzico: vilaĝo en Pollando, ĉe la
ĉek-pola landlimo.

Pjeninoj: montoj polaj.

Dunajco: ĉekoslovaka landlimo.

MEKSIKA KONGRESO, 1963

Oni anoncis la okazigon de la dua meksika kongreso esperanta en la urbo Guadalajara, dum la 26-28 de decembro. La emblemo de la kongreso estas supre videbla. Inter diversaj propagandiloj por la kongreso estas poŝtkartoj kun esperante presita teksto.

Ankaŭ la 5an de decembro, en Ne-coxtla, oni festos la 60an datrevenon de la esperanta movado en Meksiko. Al la tuta meksika esperantistaro ni esprimas niajn gratulojn kaj bondezirojn.

VIZITOJ AL LA ELNA- SEKRETARIO: KONSILOJ AL ESPERANTISTOJ

Foje oni estas en aŭ proksime al Meadville, kaj volas renkonti la sekretario de ELNA. Nu, li multe ĝuas tiajn renkontigojn kaj kore instigas al ili. Tamen, oni devas sciigi lin tre frue, por ke li povu okazigi la renkontigojn. Tial, jen konsiloj.

Lia nuna telefona numero estas Meadville 49104. Li laboras nokte, tial dormas matene ĝis la 14a horo, kaj estos libera vespere kaj posttagmeze. Dimanĉe li portas siajn familianojn aŭtomobile ekskurse, se la vetero estas bela. Kvankam li tre kore akceptas gastojn, lia hejmo ne estas ekipita por tranoktatoj, kaj lia salajro estas tiu de ordinara laborulo.

Ĉiuj esperantistoj kontaktu lin! Eble li estos hejme, kiam vi telefonos

Por atingi lian domon, veturu jene:

De Pittsburgh kaj Cleveland vi estos sur Park Avenue kiam vi transiros la ponton kaj alvenos en Meadville. Iru laŭ tiu strato ĝis North Street, turnu vin dekstren kaj veturu ĝis State Street; turnu vin maldekstren kaj iru ĝis Stewart Street.

De Erie (laŭ Baldwin Street aŭ North Main Street) ne haltu ĝis vi atingos North Street, turnu vin mal-

dekstren kaj iru same kiel dirite.

De Titusville (laŭ vojo No. 27), iru (sur Washington Street) ĝis State Street (turnu vin maldekstren) al Stewart Street.

De Franklin, Oil City (vojo No. 322) veturu sur South Main Street ĝis Diamond Park, turnu vin dekstren kaj ĉirkaŭveturu ĝis North Main Street (Publika Biblioteko, gimnazio), veturu ĝis North Street, ktp. Uzu la jenan mapon kaj petu la direkton al North Street, se vi konfuziĝos, poste al Stewart Street.

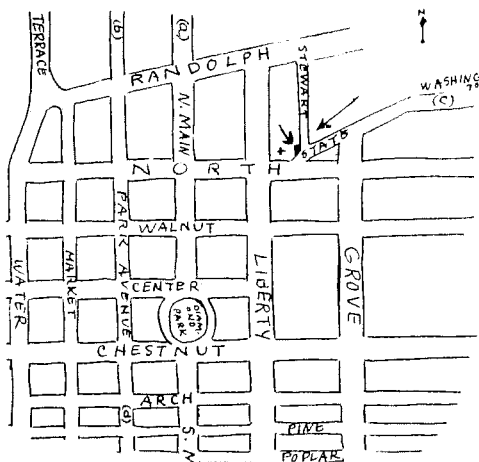
POR ALILANDANOJ EN ERIE, CLEVELAND, BUFFALO

Nur oni povas veturi ĝis la mezo de Nordameriko laŭ la nova Marvojo de la rivero Sankta Laŭrenco (St. Lawrence Seaway) inter Kanado kaj Usono. Jen oportuno por alilandanoj, kiuj volas renkonti samideanojn malproksime de la orientaj partoj de la kontinento.

En la regiono plej proksima al la hejmo de la sekretario de ELNA estas la tri havenoj apud la granda lago Erie, Buffalo (New York), Erie (Pennsylvania) kaj Cleveland (Ohio). La plej proksima estas Erie, nur kvardek mejlojn norde de Meadville, Pa. Rekte okcidente je cent mejloj estas Cleveland, Ohio. Buffalo, N.Y., situas proksimume 150 mejlojn nord-oriente. (Pittsburgh, Pa., estas sude je cent mejloj).

Uzu la mapon de la urbeto Meadville, kaj la instrukcion pri la atingo al la urbeto, donitajn en la antaŭa artikolo. Por telefoni al Meadville: diru al la telefonistino angle "aj ŭant tu kal Midvil for najn ŭan ou for" — mi volas voki Meadville 49104. Ripe-tu, se ŝi ne komprenos unuafoje.

La plej konsilinda prizorgo, estos: tre, tre frue antaŭe sciigu vian alvenon en la concernitan urbon (Erie, Buffalo aŭ Cleveland) kaj la daton, al la ELNA-sekretario. Tiukaze, li povos eble renkonti vin en Erie aŭ alia urbo, apud la albordiĝejoj.

Korespond - Anoncoj

Brazilo

Anonciĝis nova esperanta klubo en la nova ĉefurbo de Brazilo. Post organizo de kelkaj kursoj por komencantoj, oni fondis la Esperanto - Asocion de Brasilia. Adreso por gratuloj estas ĉe la prezidanto, Nelson Pereira de Souza, Av. W-3 quadra 6 lotes 12, 13, 14, Brasilia (D.F.).

Cekoslovakujo

Ludvik Zelezny, Havlickuv Brod, Ledecska ul. 715. (Deziras interŝangi poŝmarkojn.)

Nederlando

J. de Vrieze, Torenstraat 1, Drachten. (Deziras korespondi letere.)

H. J. v.d. Heyden, Charlotte de Bourbonlaan 56, Rotterdam 16. (27 jara viro, deziras korespondi kun similaĝaj personoj.)

M. G. E. van Noort, Linnaeuslaan 91, Utrecht (Tuindorp). (39 jara, deziras korespondi pri ĉiaj temoj, kun similaĝaj personoj.)

Orienteŭropo

Mi havas grandan nombron da adresoj de personoj en orienteŭropaj landoj, kiuj deziras korespondi kun usonanoj. Mi sendos al vi adreso(j)n laŭ deziro. Indiku la lando(j)n kaj sekso(j)n. E. K. Kietz, 524 8th Ave., Menlo Park, California, Usono.

USSR

Edmund Jaan, Abja PK 11, Estonio. (Vicprezidanto de la loka Esperanto-klubo, ŝercas por siaj klubanoj malnovajn esperantogazetojn kaj -librojn.)

LERNU VORTOJN

1. Ĉu **kajo** estas:
 - a. vorto signifanta "plus"
 - b. longa vico da personoj
 - c. trotuaro en trajstacio
2. Ĉu **fakturo** estas:
 - a. vorto aritmetika, temanta pri dividado
 - b. fabrikejo
 - c. listo de venditaj varoj, kun prezoj
3. Ĉu **falsa** estas:
 - a. malvera
 - b. altvoĉa
 - c. malleviĝanta
4. Ĉu **saldo** estas:
 - a. preseraro por "salto"
 - b. mono restanta post pago de ŝuldoj
 - c. urbo en Greklando
5. Ĉu **mario** estas:
 - a. psikologia stato
 - b. geedziĝo
 - c. nomo de virino

Respondojn trovi sur pago 79.

KOREKTO

Post publikigo de la konkursrezulto en pasinta numero, ni ricevis de B. Angelkov, Bulgarujo, ĝustan respondaron al la enigmo en la Nov-Dec. numero de la Revuo.

NIA MEMBRARO

La 28an de februaro, 1963, estis pagintaj kotizon:

320	membroj ordinaraj
20	membroj geedzaj
24	membroj subtenantaj
6	membroj grupaj
8	membroj studentaj
2	membroj patronaj
22	membroj dumvivaj
<hr/>	
402	
<hr/>	
plus 29	abonantoj
<hr/>	
431	
<hr/>	

Ankaŭ 30 donacabonoj estas pagitaj.

NORDA PRISMO

kultura — socia — literatura
ilustrita revuo internacia
komencas sian naŭan jaron en 1963

Ĉefredaktoro: Ferenc Szilagyí
Helpredaktoroj: Baldur Ragnarsson
Vilho Setälä, Poul Thorsen, John
Hammond Rosbach

Jarabono kostas nur \$2.50. Adreso: Barnhusgatan 8,
Stockholm, Svedlando

Lastmomentaĵoj

Pacifik-Nordokcidenta Esperanto-Kunveno:

La unua tia kongreso okazos ĉe Mt. Ranier National Park, Washington, en la Gateway Inn la 21-23 de junio. Kongreskotizo estas \$1.00, sendenda al S-ino Ruth Culbert, 1912 N. Monroe, Tacoma 7, Washington. La kongreso donos al esperantistoj eblon interkonsiliĝi pri la lokaj movadoj, kaj konsekvence plifortigi la por-esperantan agadon en tiu parto de nia kontinento. La Estraro de ELNA per decido 63-XIII sciigis, ke ĝi "aprobas la intencon de la aranĝantoj de la Nordokcidenta Esperanto-Kongreso apud Mt. Ranier anonci sian intiman ligan, simpatian kaj lojalecon al ELNA kaj al ties celoj, kaj la kongreso okazos sub la aŭspicioj de ELNA."

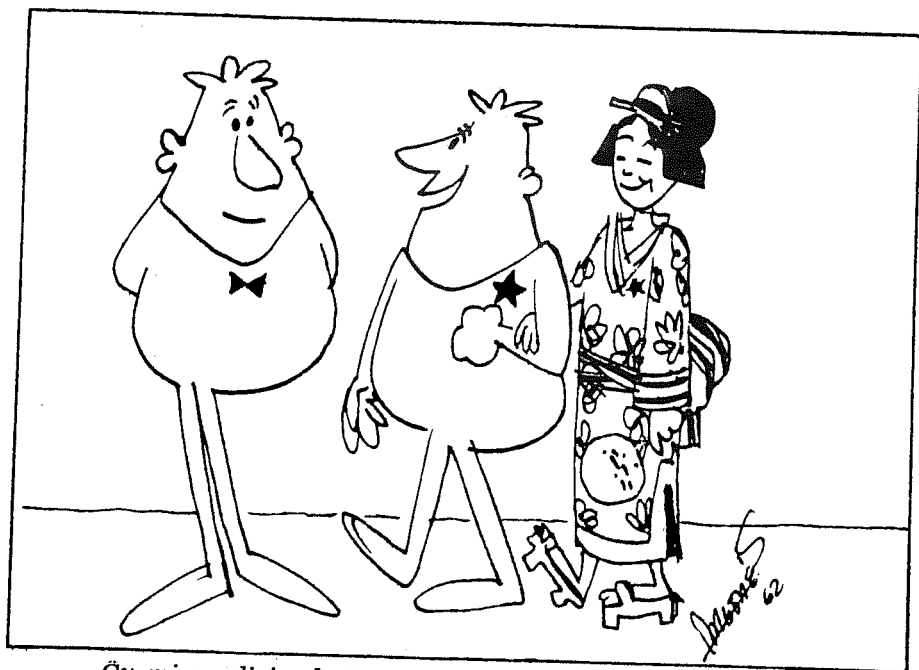
Radio-amatoroj: Aperas nova bulteno por esperantistaj radio-amatoroj. Abono al ĝi, "Esperanto-Radio", kostas \$1.00 por kvar numeroj ĉe E. Lindberg, Bowmansville, New York.

Libro-aĉetantoj: ELNA havas novan libroservon. Ĉia esperanta libro nun estas mend-

ebla de la Esperanto-League Book Service, 170 Oak Street, Meadville, Pennsylvania. Mendoj senditaj al la sekretario de ELNA ankau atingos la servon. Pli da detaloj aperos en la venonta numero.

Esperanto en Usono, favore kaj malfavore:
Favore - CBS-Televido la 8an de marto dissendis unuhoran programon pri la "Aggressor-Forces" en kiu multaj rolantoj parolis en Esperanto kaj menciis Esperanton. Malfavore - en sia junio numero, Analog Science Fact and Fiction publikigis redaktoran artikolon en kiu Esperanto kaj Interlingua estas kune pritraktataj senentuziasme. Interesatoj aĉetu la gazetnumeron, legu la artikolon, kaj skribu komentojn al ĝia redaktoro. - Pli frue en Analog aperis novelo en kiu Esperanto estis tre favore pritraktata.

Nova Klubo en Houston fondiĝis. Adreso: Esperanto-Klubo de Houston, ĉe Edward F. Lacy III, 6923 Schley St., Houston 17, Texas.

Ĉu mi ne diris al vi, ke Esperanto estas praktika?

OFICIALIGO / UTILIGO

“. . . Vi eble ne akceptos mian vidpunkton (t.e., ke la internacia lingvo, antaŭ ol ĝi iĝos oficiala, devos esti larĝe disvastigita). Sed la faktoj estas kiel mi diras: kuzo mia estis ĉismere en Jugoslavujo; li estis ĉiam skeptika pri L.I. . . Sed li rakontis al mi, ke en ĉiu malgranda vilaĝo estis aŭŝoj kun anoncoj de la loka klubo esperantista, en Esperanto. Li rakontis ankaŭ, ke en preskaŭ ĉiu grupo de junuloj, kiun li renkontis, estis rimarkinda procento de esperantistoj.

“Vi vidas do: la aŭtoritatuloj de Jugoslavujo faris nenion novan, lasante la instruadon de Esperanto en la lernejoj: ili nur oficialigis ion, kio jam ekzistis. Kaj ĉu tio ne estas espliko de mia teorio? La samon pensas la aktualaj gvidantoj de Esperanto. La tempo de la Delegitaro aŭ de petskriboj al Unesko aŭ UN estas finita.”

—Tazio Carlevaro, Svislando
(Tradukita, senpermeso, el
Le Foro, julio-aŭgusto, 1962.)

Heroldo de Esperanto

UEA

Universala Esperanto-Asocio estas la internacia grupo de kiu nia ELNA estas landasocio. Individuaj personoj povas ankaŭ membriĝi:

membro ricevanta la monatan gazeton Esperanto kaj ankaŭ la **Jarlibron** pagas \$4.50 jare

membro ricevanta nur la Jarlibron pagas \$2.25 jare

membro malpli ol 21 jara pagas nur \$2.25 kaj \$1.13 por tiuj du kategorioj de membreco

abono al la gazeto **Esperanto**, sen membreco, kostas \$3.50.

Sendu vian pagon, aŭ demandojn, al Donald E. Parrish, 328 West 46 St., Los Angeles 37, California.

Simpla rakonto, bazita sur
traduko de Ella Gibson
kaj de Bruce Kennedy

LA KONTRAŬEMA EDZINO

Patriko O'Leary jam estis edzo dum nur mallonga tempo, kiam li trovis ke lia edzino, Anjo, estas tre kontraŭema. Kiam li volis viziti amikon, tiam Anjo volis resti en la hejmo. Kiam Patriko volis resti en la hejmo, tiam Anjo volis viziti. Kiam li volis ŝpari monon, tiam ŝi volis uzi ĝin. Kaj kiam li petis ke ŝi faru ion, ŝi faris la malon.

Nu, Patriko estis bonkora viro. Li pacience toleris ŝian kontraŭemon. Li memoris ke antaŭ la geedziĝo, Anjo estis tre afabla, kaj li esperis ke ŝi iam estos denove afabla al li.

Dek jaroj pasis. Nun la farmo produktis pli abunde ol iam antaŭe. Patriko estis ĝoja. Li pensis ke se Anjo nur estos afabla, li invitos ĉiun siajn amikojn al festeno. Kaj li pensis, "Sed estas certe, ke se mi volas fari festenon, Anjo volos faston." Tiam li kaptis bonan ideon. "Mi diros al ŝi ke mi volas faston, do ŝi volos festenon."

Do Patriko diris al ŝia edzino, "La farmo produktis pli bone ol antaŭe, sed ne invitu najbarojn por festeno. Mi tre deziras esti sola, por doni dankon al Dio."

"Ho," kriis Anjo. "Nun ne estas la tempo por esti sola. Ni devas inviti amikojn."

"Nu. Sed ne invitu pli ol du aŭ tri," diris Patriko.

"Kun pli multaj amikoj, estos pli bone," kontraŭdiris Anjo. "Mi invitos ĉiun homon en la vilaĝo."

Tio plaĉis Patrikon, sed li faris sian vizaĝon longa. "Tamen, ne estas necese servi manĝon. Ne baku kukojn."

"Oni ne povas fari festenon sen kukoj," kriis Anjo. "Mi bakos abunde."

"Se vi insistas servi kukojn, ne servu vinon. Ne estu malŝpara," diris Patriko.

"Fi!" diris Anjo. "Ni povas bone aĉeti tion. Mi servos vinon, la plej

bonan vinon."

Patriko ĝemis laŭte. "Kukojn kaj vinon, eble—sed ne pensu pri rostita porko kun legomoj."

"Jen, precize tion mi pensas. Kaj mi ankaŭ servos kafon kaj nuksojn."

Nun Patriko estis tre feliĉa, sed li aspektis tre malĝoja. "Vi estas tre kontraŭema. Kiam mi petas ion, vi faras la malon."

Dum la posta semajno Anjo estis tre okupata. Ŝi purigis la domon, poluris la manĝilojn, kaj bakadis. Sabate, ŝi invitis ĉiun homon en la vilaĝo veni al la festeno.

Nu, Patriko ĝuis la festenon tiom, ke Anjo komprenis la ruzon. Ŝi iĝis kolera. Kaj la postan tagon ŝi estis eĉ pli malafabla al li. Patriko iris el la urbo por eviti ŝin, sed Anjo sekvis lin post nur mallonga distanco.

Densa pluvo falis dum la antaŭa nokto. La rivero forte fluis sub la ponto. Kiam Patriko transiris ĝin, li vidis ke la ponto estas danĝera. "Ne transiru," li kriis al Anjo, de la alia flanko.

"Mi transiros," ŝi respondis. Ŝi komencis transiri, sed kiam ŝi estis en la mezo, la ponto krakis kaj falis en la riveron.

"Patriko, helpu! Savu min," ŝi kriis.

"Ĉu vi promesas esti afabla?" demandis Patriko, profitante per la okazo.

Anjo subiris, kaj reaperis. "Savu min!" ŝi recriis.

"Ĉu vi promesas?" redemandis Patriko.

Anjo subiris denove, kaj reaperis.

"Ĉu vi promesas?" demandis Patriko.

Anjo resubiris. Ŝi reaperis.

"Ĉu vi promesas?" Patriko estis preta salti en la riveron por savi ŝin.

"Ne, mi ne promesas," ŝi kriis, kaj subiris.

Do, Patriko saltis en la riveron. Li opiniis, ke Anjo certe iros kontraŭ la fluo. Li serĉis tie.

Sed li neniam trovis ŝin.

KELKAJ GRAMATIKAJ HELPETOJ

Many make the mistake of assuming that because an Esperanto word looks like an English word, it has the same meaning. This is not always so, and if there is the slightest doubt in your mind, you should check the exact meaning in the "Plena Vortaro".

Here are some examples:

1. "Akurata" does NOT mean "accurate". The English word "accurate" should be translated by "ĝusta," "ekzakta," or "preciza," depending on the nuance you wish to express. "Akurata" means "punctual."

2. "Eventuale" does NOT mean "eventually." Translate "eventually" by "finfine" or "iam," depending on whether you mean "finally" or "sometime." "Eventuale" means "depending on future events," "as future events may determine," "depending on how things turn out."

3. "Aktuala" does NOT mean "actual." "Actual" should be translated "reala" or "efektiva." "Aktuala" means "timely" or sometimes "contemporary."

You will find other examples for yourself.

Here are three useful rules:

1. As soon as you can read Esperanto well enough to do so, use only the "Plena Vortaro" rather than a bilingual dictionary. An Esperanto-English dictionary does not tell you what Esperanto words mean; it gives you possible translations. Remember that a word in one language never "means" a word in another language.

2. When translating, be sure you know the meaning of the English word. Many words which have been familiar to us all our lives in a vague way become a good deal clearer when we take the trouble to look them up. Don't take your knowledge of English for granted.

3. If you are writing or speaking in Esperanto, DON'T TRANSLATE.

Learn to think directly in Esperanto. You can learn to do this in two ways:

a. READ! This cannot be emphasized too much. Frequent reading in Esperanto causes the grammatical forms, the style, and the spirit of the language to sink into the unconscious mind so that they become second nature. But **never translate into English** when you read. If, at the beginning, you have to read a sentence several times before you understand it, read it several times, but resist the temptation to translate.

b. Translate your thoughts into Esperanto. As you go about your daily affairs, thoughts of all kinds continually pop into your head. Translate them immediately into Esperanto. If you keep up this practice, before long the thoughts will begin to come in Esperanto.

—BARBARA D. COLT.

ABOUT SPECIAL RATES FOR CLUBS

Has your local club looked into the special rates available for ELNA memberships? Refer to the January-February, 1962, Review for information on how your club can help promote Esperanto and at the same time save money for its members or for the club's own treasury.

Some clubs have the mistaken idea this plan involves "affiliation" with ELNA or that all clubs are expected to subscribe. This is not true. Every club is free to adopt or reject the plan for itself. The plan was drawn up at the request of leaders in certain local clubs, at the Seattle Congress.

Indispensable for the
Esperanto student

SUPPLEMENT TO THE ESPERANTO-ENGLISH DICTIONARY OF MILLIDGE

by
Donald Broadribb

PRI LA DATO

de nia Revuo: Ĉar multaj kontribuantoj al la Revuo konfuzigas pri la limdato por ensendo de artikoloj, ni deziras mallonge ekspliki la aktualan situacion:

Je la 1a de koncerna monato, la redaktoro sendas al la presisto la lastajn materialojn kompostendajn por la numero pritraktata.

Post proksimume unu semajno, la kompostitaj tekstoj estas korektataj. Ĉar aldoni ion novan je ĉi tiu stadio signifus prokrastigi la aperon de la gazeto, nur vere urĝegaj aldonoj povus fariĝi.

Post proksimume unu semajno, la paĝoj estas kungluitaj kaj transsendataj al Kanado, kie la Esperanto-Press ĵin presas. Ĉar nun jam de pli ol jaro la tuta Revuo estas linotipe kompostata, ne eblas fari ŝanĝon en la tekstoj je ĉi tiu stadio. (Tio ne ĉiam estis vera. Antaŭ februaro, 1962, la Esperanto Press tajpe preparis la tekstojn, kaj oni povis enŝovi lastmomente aldonojn, kontaktante rekte la Press-on).

Post ĉirkaŭ du semajnoj, la presitaj gazetkzempleroj eniras la poŝton. Se do la poŝto akurate funkcius, gazetonumero atingus la abonantojn ĝuste unu monaton post la finpreparo de la enhavo.

Tamen, ĉar la poŝto traktas la presitan gazeton en la plej malalta kategorio de poŝtajoj, ofte okazas ke du, tri, aŭ eĉ kvar semajnoj pasas antaŭ ol la ekzemplero atingas sian adresiton.

Sekve, ŝanĝo de enhavo, aldono, informo, kc. atinginta la redaktoron je, ni diru, la 28a de februaro atingas la abonantojn nur en aprilo. Do, sendante ion por la gazeto, **nepre** atentu la limdaton presitan sur la internø de la kovrilo, kaj konsciu pri la neevitebla prokrasto antaŭ la apero.

Gazetoj ricevitaj: Oomoto, nov-dec. 1962; Sudá Stelaro, sept. 1962; Nederlanda Esperantisto, dec. 1962, jan. 1963; Jugoslavia Esperantisto, nov-dec. 1962; SAT-Amikaro, jan. 1963; Sennaciulo, jan. 1963; La Verda Lumo, feb. 1963; Dia Regno, nov. 1962; Vojo - Vero - Vivo, jan. 1963; Kvakera Esperantisto, vintro 1962-3; La Revuo Orienta, jan. 1963; Bulgara Esperantisto, dec. 1962; Heroldo de Esperanto, 16 jan. 1963; Esperanto en Skotlando, jan. 1963; La Praktiko, dec. 1962; Graĵnoj en Vento, varbaj paĝoj jan. 1963; Revue Francaise d'Esperanto, nov.-dec. 1962.

Nuntempa Bulgario, no. 12, 1962; Heroldo de Esperanto, no. 4-5, 6, 1963; British Esperantist, marto, 1963; SAT-Amikaro, marto, 1963; Sonorilo, jan-feb., 1963; Internaciaj Jurnalisto, Okt.-dec., 1962; Esperanto-Missionen; Nederlanda Esperantisto, feb., 1963, marto, 1963; Revue Francaise d'Esperanto, feb., 1963; marto, 1963; Revuo Orienta, marto, 1963; La Nica Literatura Revuo, no. 41 (la antaŭlasta numero!); Boletin, dec., 1962; Norvega Esperantisto, no. 2, 1963; Dia Regno, marto, 1963; La Glumark-kolektanto, feb-marto, 1963.

Devoj de Bona Esperantisto: (Laŭ Pola Esperantisto, de 1911):

1. Aboni kaj subteni sian revuon nacian.
2. Aparteni al la kovena filio de la nacia organizajo.
3. Ĉeesti dum kunvenoj kaj kunlabori kun estraranoj.
4. Korespondi kun alilandaj esperantistoj, fortigante amikecon.
5. Paroli Esperantlingve dum esperantaj renkontiĝoj.
6. Porti esperantistan steleton en butontruo.
7. Varbi al nia rondo almenaŭ unu anon monate.

NEW AIRMAIL STICKERS

For a big supply of 250, send \$1 to:

Esperanto League or Esperanto Press
808 Stewart St. or Oakville, Ont.
Meadville, Pa. Canada

ESPERANTO GROUPS IN THE UNITED STATES

Listed by State, City, and name of person to be contacted for further information:

California:

Hillsborough: Peninsula Esperanto Club (Mrs. Wm. Schulze, 410 Darrell Road).

Los Angeles: Esperanto-Klubo de Los Angeles (Wm. W. Glenn, 2705 Carlaris Road, San Marino).

Napa: Napa Esperanto Club (Mrs. D. C. Walker, 2846 Monticello Road).

Palo Alto: Esperanto in Palo Alto (P.O. Box 11564, Station A).

Sacramento: Esperanto Society of Sacramento (Mrs. Florence Curtis, 5101 Stockton Blvd., Sacramento 20).

San Diego: Esperanto Society of San Diego (Frances E. Helmut, 5615 Beaumont Avenue, La Jolla (San Diego)).

San Francisco: Esperanto-Societo de San Francisco (SSgt. Barbara D. Colt, 580C Lendrum Road, Presidio of San Francisco).

San Gabriel Valley: Blind Study Group (Mrs. Phillips Neuman, 2736 Cogswell Road, El Monte).

Santa Monica: (Mrs. Blanche Parker, 515 25th Street.)

Illinois:

Chicago: Esperanto Society of Chicago (Mrs. J. N. Denison, 17958 Homewood Ave., Homewood).

Massachusetts:

Cambridge: Harvard Esperanto Club (Quincey House, Box 8, Cambridge 38).

Springfield: Greater Springfield Esperanto Club (Warren H. Gould, 114 Deerfield Street, Greenfield).

Michigan:

Ann Arbor: (Wm. C. Dickerman, 424 Hilldale).

Missouri:

St. Louis: Esperanto Societō de St. Louis (John Sabin, 9 Princeton Place, University City 30).

Montana:

Missoula: Esperanto Study Group (Bob Davis, 1721 Helen).

New York:

New York: The Esperanto Society of Greater New York (50 Overlook Terrace, New York 33).

New York: Esperanto-Klubo de Novjorkurbo (Dr. Julius Balbin, 340 Riverside Drive, Penthouse 2, New York 25).

New York: Esperanto Study Group (Frances Lesh, 4 West 28th Street, New York 1).

Oregon:

Corvallis: Oregon State University Esperanto Group (Jean Ann Trout, 507 West Hall, OSU).

Oregon City: Oregon City Esperanto Group (Mrs. Lawrence Winkleman, 4203 S.E. Rothe Road, Milwaukie 22).

Portland: Esperanto-Societo de Portland (ESPO). (Mrs. Evelyn Deer, 12946 N.E. Hancock St., Portland 30).

Portland: Multnomah Esperanto - Stud - Grupo (Tomaso Davidson, 3434 S.W. Marigold St., Portland 19).

Pennsylvania:

Allentown-Bethlehem: Esperanto Club of the Lehigh Valley (Donald Munro, 1961 Erie Ave., Quakertown).

Meadville: Meadville Esperanto Society (Barbara Eberhardt, 681 Hickory St.).

Pittsburgh: Esperanto-Klubo de Pitsburgo (Donald H. McClellan, 333 Macassar Drive, Pittsburgh 36. Phone: (412) 655-7704).

Tri-Stata Esperanto-Informejo and Tri-Stata Esperanto-Bulteno (2736 Locust Drive, Bridgeville).

Washington:

Seattle: (Vincent Griffith, 8556 37th Ave., S.W.).

Spokane: (H. K. Ver Ploeg, 1908 E. 8th Ave.).

Tacoma: (Ruth Culberg, 1912 N. Monroe).

Walla Walla: Montvida Esperanto Society (Al Estling, 1351 Grant St.).

National Groups:

Esperanto League for North America, 808 Stewart St., Meadville, Pennsylvania.

Junularo Esperantista de Nord-Ameriko (JEN) (Richard B. Kollin, Apt. 4a, 30 Avenue B., New York 9).

Book Dealers:

Esperanto League Book Service, 808 Stewart St., Meadville, Pennsylvania.

Shorey Book Store, 815 Third Ave., Seattle 4, Washington.

Esperanta Libroservo, 6361 Elmburst Rd., San Diego 20, California.

All the book dealers accept mail orders.

Se la supraj adresoj aŭ nomoj ne estas ĝustaj, aŭ se ekzistas aliaj grupoj, bonvolu informi:

S-ino Dorothy Holland (Estro de la ELNA

Membreca kaj Organiza Komitato),

1976 Greenview Drive,

Fayetteville, Arkansas.

RESPONDOJ POR "LERNU VORTOJN"

1. c.
2. a.
3. a.
4. b.
5. c.

Ciu vorto estas oficiala. La ĝustaj difinoj bazigas sur Plena Vortaro aŭ la O.A. de la Akademio. Se vi erare respondis al pli ol unu, vi grave bezonas pligrandigi vian vortoscion.

La plej ofte aperanta—
La plej rapide informanta—
—Esperanto-gazeto

HEROLDO

DE ESPERANTO

20 numeroj jare.

Jarabono: \$4

Nord-amerika peranto:
Donald E. Parrish
328 West 46th Street
Los Angeles 37, California

la Praktiko

LA GAZETO DE LA MONDPOPOLO

Monata internacia ilustrita revuo

Jarabono: \$2.75

Nord-amerika peranto:
Donald E. Parrish
328 West 46th Street
Los Angeles 37, California

UNUECO ESTAS FORTO

Aliĝu do al via landa asocio:

Esperanto-Ligo por Norda Ameriko
808 Stewart Street
Meadville, Pa., Usono

Kanada Esperanto-Asocio
34 Martin Road
Toronto 7, Ontario, Kanado

Esperanto-Meksika Asocio
Poŝtkesto 10.576
Mexico 1, D. F.

Kaj al UNIVERSALA ESPERANTO-ASOCIO

DE ALASKO AL MEKSIKIO:

La gazeto por ĉiuj esperantistoj sur la nord-amerika kontinento estas

LA NORD-AMERIKA ESPERANTO-REVUO

Jarabono: \$3 (40 steloj)

Abonu ĉe ELNA
aŭ via landa asocio

ESPERANTO PRESS
Oakville, Ontario, Canada
Return and forwarding
Postage guaranteed